

*Perillustres Prænobiles, Strenui
Clarissimi, & Consultissimi*

DOMINI, DOMINI.

*Ur meam hanc de
Medicina Uni-
versali opellam
vestris insig-
tam nominibus in lucem emit-
tam, ipsi omnium optimè nô-
stis, quibus princeps cura sem-*

per fuit, quæ ad civium, cum
salutem, incolumemque sta-
tum, tum sanitatem pulcherri-
mam humanæ felicitatis por-
tionem pertinent, enixè curare.
Id ipsum autem, vobis probè
perspicientibus, atque opere
comprobantibus, meum est hoc
loco commemorare. Utar voce
communi totius civitatis, &
missis quàm plurimis vigilan-
tiæ vestræ documentis, quæ in
dirimendis litibus, in compla-
nandis controversiis, in au-
gendis civium facultatibus, in
protegendis Orphanorum, &
Viduarum juribus, in castigandis

dis ad Sacrae Themidis, bilan-
cem factiosorum hominum te-
merariis ausis, in ampliandâ
nobilissimæ hujus Urbis gloriâ,
in promovendo ad aliarum per
orbem civitatum invidiam,
per regiam tot sumptuosè ex-
structorum ædificiorum maje-
statem civitatis hujus splen-
dore indies elucescunt, missis
inquam his, plurimisque aliis,
quæ experitur Vienna, prædi-
cat Austria, obstupescit orbis,
oratorumque nullus quantum-
vis eloquentissimus condignis
laudum encomiis celebrare
potest, vigilantia vestrae do-

cumentis ad ea tempora respi-
ciam, quæis à contagiosâ lue
acerrimam stragem reformi-
dantibus præsentissimam me-
delam attulistis. Equidem
non adedò præteritarum cala-
mitatum recordationem aver-
samur, quin animo sæpiùs re-
volvamus, quàm lacrymabili
funere involuta fuisset Vien-
nensis Civitas, nisi Providen-
tia vestra malo impendenti
fortiter, constantèrque occur-
risset, eidem aditum omnem,
quoad fieri potuit, interclusis-
set, adrepentem quasi per insi-
dias perniciem illicò oppressis-
set.

set. Atque hinc factum est,
ut ad exteras nationes extin-
ctæ prius, quàm grassantis con-
tagionis fama pertigerit; quin
imò non pauci, vel ipsorum
civium solitudine vestrà ab
omni periculo immunes inani
se rumore duntaxat ludi suspi-
carentur.

Præclara hæc quidem sunt
Vigilantiæ vestræ documenta,
quibus, quo loco apud vos sit
civium omnium salus, ejusque
tutandæ præsidia abundè osten-
distis: haud tamen exinde tan-
tum fiduciæ animo indulissem,

ut meum hunc qualem qualem
conatum publicæ incolumitati
addictum, vestris auspiciis in
lucem prodire exoptarem, nisi
compertum habuissem prætereà,
quæ vestra foret super eorum
studiis persuasio, qui Medicæ
theoriæ, quò hæc mea quòque
opella respicit, excolendæ in-
cumbunt. Quamvis enim ea
sit Medicorum apud vulgus
conditio, ut non secus, ac Po-
litici ab eventu potiùs, quàm
scientiâ existimationem nanci-
santur; Sapientioribus tamen
nunquam non probari consue-
vit eorum industria, qui præ-
ter

ter lucri spem omnem in amplissima hujus scientiæ principis eruendis, atque demonstrandis operam collocarunt; norunt quippe hi Medicum ab Agyrta solâ ratione scientificâ discerni cum & hujus ex temerariâ medicamentorum applicatione eventus fortuitus immeritam persæpè vulgo æstimationem inducat. Haud ego quidem existimo novum aliquid atque reconditum à me in publicum prolatum iri, quod eorum elucubrationibus componi possit, qui majoribus fortassis, quàm ego præsidis

instructi politiori Medicæ scientiæ nitore, induendo student; putabam tamen collectis atque in unum digestis, quæ sparsim à non paucis super Panacæ, seu Universalis cujusdam Medicinæ inventionem disputata fuere, operam haud inanem me collocaturum iis, qui hujusmodi Pharmaco in plurimorum commodum parando curam adjecerint. Quod si hoc etiam minimè assecutus fuero, id mihi solatio erit, aliquod saltem mei ergà vos obsequii inceptum esse Argumentum.

Gra-

Gratiosâ igitur benevolentia
ut hunc meum conatum ad-
mittatis, enixè rogo

Ampliss. Honoribus
Vestris

Devotissimus.

JOANN. ANTON. FRANC. DEIMBL,
Philosophiæ & Medicinæ
Doct̃or, Facultatis Medicæ
Viennensis Collegiatus.